Ч. 280. Неділя 15 (28) грудня 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що-дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Администрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Голоси праси про ческий меморіял. — Ґр. Лямсдорф на Балкані).

Угорскі міністри пп. президент Сель і Люкач прибудуть — як доносять віденьскі часописи — завтра рано до Відня, для покінченя нарад з дром Кербером в справі угорскої угоди. П. Сель возьме також участь у Відни в двірскім обіді в честь російского міністра ґр. Лямсдорфа.

Про ческий комунікат угодовий так відзивають ся німецкі часописи: Bohemia каже, що ческе письмо в зароді згнобило надії на порозуміне. Переговори між обидвома народами без посередництва правительства стали неможливими. Альпейским послам розкрили ся тепер очи на миролюбивість Чехів. Тепер правительство буде приневолене взяти справу в свої руки. — Prager Tagblatt думає, що відносини між Чехами а правительством троха злагодили ся, але супротив німецкої готовости до порозуміня Чехи показали ся мало уступчивими. Надії покладані на переговори дуже знидїли після оповіщеня ческої відповіди. — Reichenberger Ztg. висловлює переконане, що порозуміне в справі язиковій між обома народами в Чехах є так довго виключене, як довго Чехи будуть стояти на державноправнім становищи non possumus. Нехай тепер др. Кербер пробує поставити міст, по якім можна би зблизити обі спорячі сторони. — Deutsche Volksztg. уважає супротив державноправного становища Чехів переговори безцільними і дораджувала би німецким послам зовсім в те не вдавати ся. До розвязки язикового питаня не доведуть переговори між Німцями і Чехами, а енерґічне правительство позапарляментарною дорогою. N. fr. Presse добачує в ческім письмі радше глузоване з німецкої готовости до згоди як охоту до порозуміня. — Deutsches Volksblatt замічає, що хибну засаду, щоби становище Німців удержати з підмогою централістичної системи, полишено в останних німецких предложенях в користь засади національної автономії. Поступоване Чехів однако, котрі все звали ся автономістами, показує, що они бажали би лише судетскі краї зробити автономними, щоби їх під ческою кермою сцентралізувати і счещити. Але чиж справді думають они се осягнути? Ческий ґенеральний сойм дуже скоро став би тим, чим є віденьска рада державна. Адміністрацийна реформа в розуміню самоуправи на національній основі є конечна; тоді язикова справа стане зовсім маловажною, а її управильнене перестане бути житєвим питанєм для одної і другої народности. — Linzer Volksblatt думає, що годї сподівати ся порозуміня, позаяк з обох сторін вийшли предложеня, які обопільно уважають неможливими. Народи мусять отже знов бідувати, парлямент стане безробітним, наколи кріпка рука не зробить ладу понад головами обох сторонництв. Народи Австрії вижидають, щоби правительство щось зробило для їх занепавшого економічного стану, як не з парляментом, то без него. — Grazer Tagblatt зазначує, що по оповіщеню ческого письма і відпорної відповіди Німців, неможливе є вступлене німецкого або ческого парляментариста до коаліцийного кабінету, анї яке небудь порозуміне ческо-німецке, позаяк німецкий посол не може вийти поза рами німецкої проґрами. З виміни гадок в німецкім письмі і ческій відповіди тепер ясно буде правительству, як довести до мира в Чехах. — Linzer Tagespost не бачить в ческім письмі ніякої уступчивости, так що се було би марнованєм часу засідати за зелений стіл до переговорів. — Silesia примічає, що Чехи заявили ся за переговорами, щоби показати свою добру волю, але знають наперед про їх безуспішність. Всеж таки можливо, що під напором політичного і економічного положеня найде ся modus vivendi, який позволить Чехам з Німцями або поруч них дати парляментови і правительству

---

12)

МАРОККО.

V.

Марракеш, столиця держави і резиденция султана. — Людскі голови — знак султаньскої власти. — Части міста і султаньска палата. — Принятє у султана. — Великий везир Бен-Ахмед. — Кримінал в Марракешу. — Марокканьске весілє. — Рамадан в Марракешу. — Торговельне значінє міста.

(Дальше).

Марракеш має нинї найбільше значінє лиш для торговлї худобою; вся инша торговля має лиш підрядне значінє, але з часом могло би місто се стати дуже важним осередком торговлї европейскими товарами. Вже нинї зачинають тут европейскі товари, переважно всїляке анґлійске і француске ґалантерийне дранте, випирати місцеві вироби. „Орієнтальної пишноти“ на базарах в Маракешу зовсім не видко; там стоять по найбільшій части лиш нужденні буди, подібні до тих, які видко на европейских ярмарках, а в них лиш товари малої вартости. Для торговлї городниною, дробом, кукурудзою і збіжем єсть тут окрема велика торговиця, де стають селяни і розкладають намети та продають в них свої продукти. Важною єсть тут торговля вуглем з дерева, сїном і соломою. Але найбільшої ваги єсть торговля рогатою худобою і взагалї домашними зьвірятами. Два рази на тиждень відбувають ся тут торги на худобу на величезній торговици перед брамами міста, котру з двох сторін окружають пальмові ліси, з третого боку мури міста а з четвертого гаї ґранатових яблок. Тут продають осли всїлякої величини, дуже добрі мули, меншої вартости конї, верблюди, кози, вівцї і худу рогату худобу. Добрі мули платять ся дорожше як конї, а за верблюди платять і по 80 дуро.

Торги на худобу, що відбувають ся що недїлї і четверга, бувають дуже інтересні хоч би лиш тим, що на них приганяють завсїгди величезні стада. Найбільше цїкавих і таких, що не мають що робити, сходить ся там, де відбуває ся торг на мули і конї. Для випробованя сих зьвірят відбувають ся завсїгди перегони, і дуже займаюча річ дивити ся, як смаглявї сини пустинї уганяють шаленим чвалом по просторій торговици. Маврийска годівля мулів славна на весь сьвіт, а за найлїпші уважають ся мули з Феза, за котрі платять і по 1000 франків за штуку. Хто має таке знамените зьвіря, може на нїм навіть з великими пакунками заїхати без всякої утоми за два дни з Марракеша до Мазаґане, куди звичайно треба чотири днї їхати. Дуже добре платять ся також великі ослицї, що годять ся до годівлї мулів; їх платять вдвоє або й втроє дорожше як звичайні. Кожду продану зьвірину треба приводити до установленого для сеї торговлї урядника, котрий мусить провірити вік зьвіряти і її хиби; купно аж тоді важне, коли той урядник виставить письмо. Многї купцї пускають свою худобу також на переторг (лїцитацию), і звичайно добре на тім виходять.

Зараз коло самої торговицї єсть також і місце, де ріжуть худобу та продають мясо. Тут на сухих розсохах, позастромлюваних в землю, висять цїлі чвертки з волів і половини баранів та чекають на купців, при чім они під впливом проміня сонця набирають „приятного“ запаху. Телят Маври не ріжуть, бо суть тої думки, що корови, від котрих телята зарізати, не дають молока, а сьвіже молоко в сїм краю, то дуже цїнна річ. Множество псів, круків та всїляких инших птиць чекають ту на всїлякі відпадки і роблять службу санїтарну, а Маври, розуміє ся, не противлять ся тому.

З виробів промислових займають в Маракеши найперше місце виступцї з жовтої шкіри а відтак всїляка зброя. Крім того виробляють тут також дешеві і практичні а иногдї навіть дуже красні та характеристично мальовані товари з глини. Особливо ориґінальні суть глиняні лямпи і ліхтарі, в котрі наливає ся оливи; они мають на вершку маленьку шпарку, в котру запускає ся кніт. Тут виробляють також дуже красні мати з соломи, виплітані иногдї у всїлякі взірцї та продають їх незвичайно дешево. В Марракеши торгують також і коврами, але найлїпші, то не тутешної роботи, лиш приходять з Рабату. Они виглядають дуже красно, суть тревалі та й не дорогі, але їх

спромогу до роботи. — Tagesbote aus Maehren und Schlesien замічає, що відпорне становище Чехів має ту добру сторону, що Німці з Чех з своїми товаришами з Морави і Шлезка переконають альпейских послів німецких, що найбільша уступчивість і готовість до згоди з боку Німців не робить ніякого вражіня у Чехів. — Deutschesblatt доказує, що лише кріпке правительство, неуступчиве на забаги Славян і обезпечуюче перевагу Німцям в державі, може довести до розвязки внутрішнього розладу. Коаліцийне правительсвс не порадить нічого, позаяк тоді посеред правительства настав би розклад.

З Білгорода доносять, що росийский міністер заграничних справ ґр. Лямсдорф прибув там в середу вечером, повитаний на двірци королівскою депутациєю і міністрами. В четвер перед полуднем від'їхав ґр. Лямсдорф в товаристві міністра заграничних справ Антонича до Ниша. Міністрови представила ся між иншими депутация Македонців і вручила єму адресу, в котрій дякують цареви Николаєви і росийскому народови за поміч, а відтак домагають ся цілого ряду реформ, які мали би бути в Македониї заведені. По нарадах з королем і сербскими міністрами від'їхав ґр. Лямсдорф вчера в полудне до Софії. На граничній стациї в Цариброді повитали єго болгарскі міністри під проводом президента кабінету Данева. До Софії прибув ґр. Лямсдорф о годині 4 по полудни. В заступстві кн. Фердинанда повитав єго ґен. Николаєв а відтак бурмістр міста виголосив коротку промову і вручив єму хліб і сіль. В дорозі до княжої палати витали росийского міністра товпи народу. Ґр. Лямсдорф замешкав в княжій палаті. Нині виїздить ґр. Лямсдорф до Відня.

Новинки.

Львів дня 27-го грудня 1902.

— **Іменованя.** II. Міністер скарбу іменував секретаря скарбового, маючого титул і характер радника гірничого, Станислава Кучкевича, радником гірничим в міністерстві скарбу, а міністр. концепіста дра Ів. Старжевского секретарем скарбу в окрузї краевої дирекциї скарбу у Львові.

— **Курс рахунковости.** Практичний курс для рахунковців і касиерів Райфайзенівских кас, заведений краевим видїлом, скінчив ся 20 грудня. На курс було вписалось 40 слухачів і то переважно з селяньских кружків, кількох народних учителів і о. Стояловский. Слідуючий курс, назначений виключно для учителів і інтелїґентнїйших кандидатів, відбуде ся в Кракові в місяци липни 1903 р.

— **Оподаткованє огневих асекураций.** Маґістрат міста Львова предложив виділови краєвому проєкт закона в справі наложеня оплат від побираних премій. Проєкт жадає наложити оплату в висоті 2% від кождої премії. Осягнений тим способом дохід ужив би ся на цїли пожарної сторожи у Львові, котра посередно много прислугує ся асекурацийним товариствам.

— **Зі Стрия.** Ювилейний концерт в честь 25-лїтного Понтифікату Св. Отця Льва XIII. Папи римского відбуде ся дня 1-го січня (н. ст.) 1903 під протекторатом Впреосьв. Митрополита Кир Андрея в великій салї „Народного Дому“ в Стрию при участи „Стрийского Бояна“, меццосопраністки Вп. п. Мариї Маєрової і повної орхестри 15 п. п. під особистою управою капельмайстра Конопаска. Програма: 1. Кантата в честь Єго Сьвятости Папи Льва XIII. — 2. Відчит. — 3. Орхестра — сольо. 4. Бортняньский: „Блажен муж....“, хор мішаний „Стр. Бояна“ з фісгармонїєю. — 5. Сольо-сьпів Вп. Маєрової з фортепяном. — 6. Бортняньский: „Скажи ми Господи...“ хор мішаний „Стр. Бояна“ з фісгармонїєю. — 7. Сольо-сьпів Вп. Маєрової з орхестрою. — 8. Орхестра — сольо. — 9. Січиньский: „Лїчу в неволї....“ хор мішаний „Стр. Бояна“ з сольом теноровим і з орхестрою. Початок точно і безусловно о годинї 7-ій вечером, а підчас продукций двері салї будуть зачинені. Цїни місць: крісло I-рядне 2 кор., крісло II-рядне 1 кор. 50 сот., партер 50 сот., ґалерия 30 сот. Білетів вчасно дістати можна в „Нар. Торговли“ в Стрию. Дохід призначений на добродїйні цїли.

— **Важне для катехитів і тих, що учать релїґії в народних школах.** Вже вийшли три части практичного провідника для катехитів, в котрих поясню є ся в дуже приступний спосіб науку релїґії для дїтий 1, 2, 3 і 4 кляси, взглядно для дїтий шести степенїв науки. Після тих підручників можна учити і в церкві і по части надають ся они до займаючого читаня в читальнях. Всї три части можна набути в книгарнях ім. Шевченка і Ставропигійскій у Львові по цїнї 4 кор. 80 с., а з почтовою пересилкою о 20 с. більше. Радимо щиро закупити сю одиноку книжку, котра так дуже є потрібна для кождого вірного християнина-католика.

— **Репертуар руского театру** в часї гостини в Коломиї є такий: в недїлю 28-го с. м. „Душогуби“, драма Тогобочного; ві второк 30 с. м. передпослїдне представленє, преміера „Хазяїн“, комедия Карпенка-Карого; в четвер 1 січня 1903 послїдне представленє, преміера „Відьма“, фантастична оперета Яновскої, музика Лисенка. — Саля каси щадничої; продажа білетів „Нар. Торговля“. Початок о год. $7\frac{1}{2}$ вечером.

— **Страшна заметіль** лютила ся сеї ночи около 3-ої години. Здавало ся, що вітер порозносить хати, а сьнїгом сипало так, що сьвіта не було видко. Зрана всї улицї і тротоари були завалені сьнїгом.

— **Великий вибух пороху.** З Котара доносять: На штучно вибудованім гостинци, що веде звідси до Чорногори, а з котрого многих закрутів подорожний видить вже здалека сьвітяче море та кораблї на нїм, настав дня 18-го с. м. о 10 год. вечером страшний вибух. Двома возами везено на сїм гостинци 15 метричних сотнарів пороху, котрий чорногорске правительство відобрало в Котарі і казало везти до Цетинї. Порох був запакований в міхах, а ті внов в 15 бочках. Нараз не знати з якої причини настав вибух коло села Скаляті, на висоті 100 метрів повисше Котара. В Котарі було чути глухий гук вибуху, але що як-раз під ту пору була буря, то нїхто на то не зважав. На місци вибуху видко лиш розірвані скали, але з людий, возів і коний анї слїду.

краски були би для уряджена европейских комнат занадто яркі. Але й найлїпші ковря з Рабату не дорівнають правдивим смірненьским та бохарским коврам (впрочім сі послїдні приходять з Мерву а не з Богари).

Замітна ще й торговля співаючими птичками. Як в цїлім магометаньскім сьвітї так і тут люблять люди держати в хатах сьпіваючі птички. Але Маври любують ся найбільше в щигликах і длятого їх на торгах найбільше. Характеристична річ для Марокка, що тут великий везир Бен Ахмед торгує тими птичками. Він єсть великим любителем птиць, знає ся дуже добре на них і уміє обходити ся з ними а в своїх прекрасних городах держить около 250 родів тих птиць у великих клїтках. Він посилає своїх людий до Сенеґалю та канарийскі острови і Мадейру, котрі там ловлять для него всїлякі птицї переважно папуги і канарки, а єго аґенти продають їх відтак по найбільшій части американьским пароходам, що стають в марокканьских портах. Торговля сьпіваючими птицями єсть тут так велика, що фабрикация клїток дуже би оплачувала ся, позаяк Маври не уміють робити добрих клїток і платять дорого за ті, котрі тут завозять з Европи.

VI.

З Марракеша до Древката. — В марокканьскім судї. — Пригода в багнї. — Пражена саранча на вечерю. — Напад і зарізаний баран на перепросини.

Аж по виїздї з Марракеша в сторони, куди Европейцї лиш дуже рідко або таки й зовсім не заходять, розпочали ся для мене дійстні трудности і небезпечности моєї подорожи. Вже сам виїзд з Марракеша наробив менї богато клопоту. Єсть такий припис, що Европеєць, котрий хоче їхати в глубину краю, мусить брати з собою на власний кошт вояків для своєї безпечности (а такому одному воякови треба платити на день 6 і пів франка та й давати їсти), за то султан бере на себе обовязок заплатити відшкодованє за якесь ограбленє або убийство. Я давав собі доси раду і без вояків, але тепер був тої гадки, що мушу взяти одного вояка. В тій цїли пішов я до нїмецкого аґента консулярного, пана Франческа Рейна, котрий дав менї свого секретаря, а той пішов зі мною до начальчика міста просити, щоби той дав менї одного вояка аж до Древката або до Ґляониї. Начальник сидів у святини і судив людий. До него приходили спорячі сторони і мусїли коротко і ясно розповідати, о що позивають ся, а він відтак судив їх. Коли видав який вирок, справа кінчила ся і против неї не могло вже бути нїякого відклику. Хто по тім хотів ще щось говорити, того брали вояки з цїлої сили попід руки і викидали із сьвятинї. Той начальник був то грубий, старий чоловічок, з довгою сивою бородою, з золотими очицями на грубім і довгім та сильно закривленім носї; мимо того, що очевидно був дуже занятий, приймив нас зараз. Секретар нїмецкого аґента консулярного поцїлував чемно старого в руку і ми посїдали собі на розстеленій соломяній маті. По виміні звичайних при такій нагодї чемностий розповів я зараз, о що розходить ся, але мусїв довідати ся, що в сій хвили всї кінні вояки суть заняті, а такому великому достойникови як я не можна давати пішого вояка. От і зараз показало ся, що то по просту не хотять пустити нїякого християнина в сторони богаті у всїлякі мінерали. Я на то лиш закусив зуби та посаламкавшись (після магометаньского звичаю Маври, коли витають ся або пращають ся, кажуть „салем алейкум“, а другі відповідають на то „алейкум салем“), вийшов із сьвятинї рад з того, що 6 і пів франка лишить ся що дня в моїй кишени. Але аж тепер розпочали ся клопоти на добре. Погоничі мулів, з котрими я зробив вже був угоду, не хотїли іти зі мною, коли не буду мати нїякої войскової охорони, бо тогди — казали они — певно хтось мене убє. Других людий годї було роздобути, бо они всї мали очевидно наказ від начальника, щоби не наймали ся. Отже менї не оставало ся нїчого, лиш чекати до найблизшого торгу і тодї купити собі самому за добрі гроші вючні зьвірята. Але тепер був я бодай независимий і рішив ся вибрати ся другий день рано в дорогу, хоч мене назіть в европейских кружках дуже остерігали.

Та й я сам признаю ся отверто, що мене таки взяв страх, коли я до сьвіта серед густої мраки і дрібного дощу виїзджав через браму попереду моєї малої каравани. Під иньшу пору так весела околиця виглядала тепер понуро і мелянхолїйно. Шумячі вершки пальм виглядали таки мов би які страхи понад мрачною ослоною. Але небо надсподїванє прояснило ся; ясне полудневе сонце побідило ворожу силу і я став знову веселїйший та набрав більшої відваги. Цїлими годинами їхали ми рівниною помежи хорошими ґрупами пальм та прекрасними цитриновими і помаранчевими садами. Зразу їхали ми на полудневий всхід. Земля підоймала ся злегка в гору, але була в многих місцях поперерізувана глубокими ярами та стрімкими руслами рік, через котрі приходилось лиш з великим трудом переходити зі зьвірятами, що несли тяжкі пакунки, а иноді треба було таки робити штучні греблї. В полудне дійшли ми до Сок Сама. Словом „Сок“ називають Маври велике, просторе місце, обведене довкола низьким валом з каміня, де відбуває ся торг. Тут відбував ся якраз торг і

— **Справа Гумбертів.** Правительство іспаньске видало родину Гумбертів і Доріняків за слідуючі злочини: крадіж, фальшоване, ужите підроблених документів та обманьство. Показало ся, що Гумбертів зрадив урядник митовий Муґіка, що мешкав з ними в однім домі в партері і котрого они уважали за свого найліпшого приятеля. Він одержав державну нагороду 25.000 франків, визначену за зловлене Гумбертів. Муґіка розповідає, що Фридрих Гумберт і оба Доріняки малювали майже цілий день, а Гумбертова і єї донька вишивали і читали. В Мадриді навідувала ся до Романа Доріняка єго любка, якась Даляза, котра виїхала звідтам до Буенос-Аірес і там перешукано єї куфри, але єї не арештовано. Она називає ся по правді Декарпантіє. У неї знайдено кілька листів від Романа Доріняка, в котрих той їй доносить, що незадовго приїде до Буенос Аірес ціла родина. Паню Даляза позиває єі давнійший коханок, американьский дентист, о крадіж дорогоцінностий.

— **На коляду і на дарунки в день сьв. Николая** для молодіжи надають ся дуже добре ілюстровані видання рускрго товариства педаґоґічного у Львові, як ось слідуючі:

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., р[illegible]м опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригода Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Господарство, промисл, торговля, гіґієна і виховане.

Ради господарскі.

— Як забезпечити ся від прошеної роботи. (II.) Хто се читає, що ми тут пишемо, може собі погадати: Добре то говорити і писати; але практика показує зовсім що иншого. Щож має той робити, що не знає иншого способу заробкованя, як лиш тяжкою ручною роботою? Або хто заручить за то, що й при инших способах не треба буде просити роботи? Такі і тим подібні закиди суть зовсім оправдані. Але й не треба гадати, що на все можна зараз дати так раду, як н. пр. лікар записує лік на якусь хоробу; атже й найліпший лік не мусить конче зараз помочи. А хибаж не буває і так, що якась операция удасть ся як найліпше, а хорий мимо того помре? Чи з того виходить вже, щоби не слухати ніякої поради лікарскої? Кожда рада може придати ся; коли не зараз, то може пізнійше. Так має ся річ і з сим, що пишемо. Коли ми кажемо, що брак здібности до заробкованя есть у нас причиною прошеної роботи і браку зарібку, то на се не знайде ся відразу рада; чуда ніхто не докаже. Причину злого треба поволи постепенно усувати; але іменно, щоби єї усувати, треба єї знати, треба ясно видіти не лиш саму причину, мати єї заєдно перед очима і все на ню памятати, але й шукати способів як би єї усувати, а де сего іменно стремлять отсі наші гадки, які тут списуємо. Отже яка може бути рада на прошену роботу і брак зарібку? Кождий, хто потребує якого зарібку, хоч би лиш побічного, нехай старає ся придбати собі здібність до такої роботи, з котрою би не він просив ся, але щоби єго о ню просили. Таких робіт есть множество і они дадуть ся легко сполучити навіть з господарством, але їх треба шукати в ремеслі і торговли. Не треба однакож гадати, що шукаючи такої здібности треба зараз бути фаховим, так сказати би, чистим ремісником, промисловцем або купцем. Возьмім примір: В якімсь селі треба богато сольомяних капелюхів; але не кождий уміє їх виплітати і шити та й не має може на то часу. Чи із сеї роботи не міг би хтось один в селі знайти собі заробок? Він би й не потребував з ним просити ся, бо противно, люди би самі єго просили. Але то мусїла би бути робота а не партацтво. Він би мусів своїм виробам надати таку форму і красу, щоби они людем сподобали ся, щоби їх кортіло мати капелюх такого виробу. Се один примір.

— Годівля телят (I). Хто хоче займати ся годівлею худоби, мусить зараз від першої хвилї, коли вже телятко має прийти на сьвіт, знати, як з ним обходити ся. Отже насамперед мусить він знати, коли, в котрім тиждни і котрого більше менше дня може сподївати ся отїленя корови. Дальше треба єму знати, як обходити ся з коровою перед отїленєм, щоби і телятко прийшло здорове на сьвіт і корова не запала на яку хоробу. Передовсім треба корови вже на дві неділї перед отїленєм трохи скупійше годувати. Найлїпше давати їм подостатком здорового лїпшого сїна, трохи січки і домішати до неї коли можна фунт або півтора розтертого льняного макуха та посипати трохи соли (20 ґр. на добу). Пити треба давати чисту стоячу воду. Дальше треба уважати, щоби корови лежали завсїгди вигідно, чисто і сухо та щоби їх не завіяло. Коли надходить пора отїленя, пізнати по тім, що вимя з кождим днем стає щораз більше. Тогди треба вже все мати під рукою, що потреба, щоби опісля не бігати і не шукати, отже лїхтарню, посторонок, ножиці, смолу або лїзоль, сіль і т. п. В стайни повинно бути тихо, не треба робити крику, не бігати, і нехай коло корови ходить лиш той, до кого она найбільше привикла; з иньших людий нехай ніхто не показує ся.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

— **Ціна збіжа** у Львові 24-го грудня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·— до 8·20; жито 6·60 до 6·75; овес 6·25 до 6·50; ячмінь пашний 5·25 до 5.75; ячмінь броварний 5·80 до 6·25; ріпак 9·50 до 9·75; льнянка 8·50 до 8·75; горох до вареня 7·50 до 10·50; вика 5·50 до 6·—; бобик 5·50 до 5·90; гречка —·— до —·—; кукурудза нова 6·20 до 6·40; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 76·—; конюшина біла 75·— до 125·—; конюшина шведска 65·— до 95·—; тимотка 25·— до 32·—.

зійшло ся було яких 3000 людий майже з таким самим числом вючних зьвірять, а все то разом глотило ся на однім місци і представляло дуже живописний образ, повен глухого гамору і туманів пороху. Напротив в дуже красним місци стояла якась велика, побілена сьвятиня, положена серед буйної зелені, а попід ню шуміла якась річка. В дальшій дорозі показало ся, що провідник, котрого ми собі умисно взяли, не мав і понятя о дорозї, та й не довго тревало, аж ми таки добре збили ся з дороги.

Лиш ще білі, снїгом вкриті вершки Атлясу показували нам дорогу. Якась ріка з дуже стрімкими берегами станула нам впоперек. З великим трудом перебрали ся ми через ту ріку, але замість станути на твердій земли попались ми в якесь бездонне багно, котрого дно було вкрите величезним камінєм. Всї зьвірята попадали, а з ними впав і цілий набір в каламутну воду. Постіль, намети, муніция, рушниці, коци, провіянт все то скупало ся несподівано в тім багні. Скриня з цінними повипиханими птицями лежала таки цілу годину у водї, аж єї удало ся звідтам видобути. Люди стояли через цілий той час аж по груди в студеній як лід водї а відтак дрожали від студени, коли повіяв вечірний вітер. Ще довго мусїли ми перебирати ся через рови і багна, аж наконець дійшли до підгіря пустих рінякуватих горбів, поміж котрими тягнула ся вижина заросла травою та корчами біждерева.

Вже було змеркло ся, коли ми дійшли до малого дуара Кад дар Раргамна і станули коло него на ніч. Немало було труду розложити намоклі намети; один таки роздер ся па двоє, а мій Ахмед мусїв єго цїлу ніч зшивати та латати, щоби єго можна було якось ужити. Чаруючо красний був знову захід сонця в чудово чистім воздусї зі своєю величавою грєю красок, а вкриті снїгом вершки гір, що вже тепер були значно близше ніби аж горіли, так сьвітили ся ясно червонавим сьвітлом. Коли так сиджу вечером перед наметом, а все вже пороблено, коли поприв'язувані зьвірята гризуть свій обрік, а кітлик, в котрім варить ся вечеря, кипить і булькотить над огнем, тоді бере мене завсїгди чувство якоїсь безмежної свободи і самосьвідомої гордости, чувство, котрого не можуть спинити ні противности, ні небезпечність, ні клевета. Я тут пан!

Жителї дуара показали ся дуже дружними, поприносили після свого звичаю дарунки і поставили на ніч варту, так, що ми могли спокійно і безжурно спати. Один чоловік зловив для мене за годину шість скалових курочок. Їх ловлять у широкі з переду коші, котрі на заднім кінци кінчать ся щораз вузшим міхом та ваблять кукурудзою. На другий день прийшов і сам шейх, щоби мене повитати, та привів з собою хорошеньку донечку, що своїми очинятами як у ґазелї споглядала цікаво на сьвіт божий; він приніс був ще й якусь страву, котра у Маврів уважає ся за найбільший присмак. Був то рід каші, змішаний густо з посіченими дрібонько мікдалами, і она дійстно смакувала не зле. Шейх оправдував ся своєю пропасницею — а по нім то дійстно аж надто добре було видко — що не прийшов вже з вечера мене повитати, та що він тепер не може мене відводити. Замість него прийшов єго брат, сивий дідусь і став нам за провідника.

(Конець буде).

Телеґрами.

Віденъ 27 грудня. Цїсар виїздить дня 5-ого лютого на кілька тижднїв до Будапешту.

Прага 27 грудня. На нині скликано сюди виконний комітет молодоческого сторонництва на засїдане в дуже важних полїтичних справах.

Берлин 27 грудня. Обі палати пруского сойму скликані на день 13 січня.

Каракас 27 грудня. Бюро Райтера доносить, що венецуельске правительство годить ся на предложене свого спору з Анґлїєю і Німеччиною мировому судови в Газї під услівєм, що буде застановлена бльокада берегів і що забрані кораблї будуть Венецуели звернені.

Льондон 27 грудня. Президент мінїстрів Бальфур небезпечно занедужав.

Дурбан 27 грудня. Прибув сюди анґлїйский мінїстер кольоний Чемберлен. Населене устроїло мінїстрови бурливу овацию.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні Б. Левиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).